

MINISTERUL ECONOMIEI si FINANTELOR

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

Decizia nr. / . .2008

privind solutionarea contestatiei depusa de SC X SA, prin sucursala Arad, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice Arad prin adresa nr. inregistrata la Ministerul Economiei si Finantelor- Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr. asupra contestatiei depusa de SC X SA, prin sucursala Arad.

Societatea contesta suma totala de 23.459 lei din care suma de 16.909 lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata si suma de 6.550 lei reprezinta majorari de intarziere aferente stabilite prin deciziile pentru regularizarea situatiei nr. , nr. , nr. si nr. emise in baza proceselor verbale nr. , nr. , nr. , nr. incheiate de reprezentantii Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara-Biroul vamal Lugoj.

Chiar si in raport de data emiterii deciziilor pentru regularizarea situatiei, 20.02.2008, contestatiile au fost depuse in termenul prevazut de art.207 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, fiind inregistrate la Directia Regionala pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara-Biroul vamal Lugoj in data de 29.02.2008, conform stampilei aplicata de Serviciul registratura pe originalul contestatiilor.

Constatand ca in speta sunt indeplinite dispozitiile art.205 si 209 alin. 1 lit. b din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, societatea regasindu-se in anexa 1 la pozitia nr. din Ordinul ministrului economiei si finantelor nr. 1354/2007 privind actualizarea marilor contribuabili din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activitatii de administrare a marilor contribuabili, cu modificarile ulterioare si avand in vedere prevederile pct. 9.5 din Ordinul Presdintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit caruia *"In situatiile in care organele competente au de solutinat doua sau mai multe contestatii, formulate de aceeași persoana fizica sau juridica impotriva unor titluri de creanta fiscala, sau alte acte administrative fiscale incheiate de aceleasi organe fiscale sau alte organe fiscale vizand aceeași categorie de obligatii fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influenteaza reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, daca prin aceasta se asigura o mai buna administrare si valorificare a probelor in rezolvarea*

cauzei”, Agenția Națională de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze cele patru contestații formulate de S.C. X SA.

I. Prin contestațiile formulate societatea arată că a depus în data de, data de, data de, respectiv data de, la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara-Biroul vamal Lugoj, declarațiile vamale de tranzit nr., nr., nr., nr..

Societatea arată că declarațiile vamale s-au depus în primele zile după aderare, în perioada când legislația era aplicată diferit de la un birou vamal la altul, ceea ce a determinat o practică neunitară în materie.

Societatea invocă adresa autorității vamale din 08.01.2007, comunicată birourilor vamale, în care se precizează: "codul de garanție 7 se utilizează și pentru tranzitul extern T1 întocmit în perioada tranzitorie în vederea încheierii regimurilor suspensive pentru marfuri comunitare începute înainte de 01.01.2007", deci marfurile aflate în regim de perfecționare activă cu suspendare de la plata taxelor vamale, nu trebuie garantate și nu se datorează drepturi vamale.

Societatea invocă prevederile art. 134 alin 1 din Codul vamal și arată că potrivit CMR-urilor ce poartă semnătura și stampila destinatarului de primire a marfii, rezultă că marfa a ieșit din țară și a ajuns la destinație.

Societatea arată că nu avea obligația să se prezinte la biroul vamal de destinație pentru încheierea operațiunii întrucât a acționat în prezenta unui contract de mandat tacit, iar potrivit art. 385 din Codul comercial, mandantul trebuia să-și execute propriile obligații, respectiv să se prezinte la vama de destinație, în termenul aprobat de autoritatea vamală, pentru încheierea operațiunii.

Societatea arată că potrivit art. 115 alin 2 din Codul vamal și art 96 alin 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992, cel care avea obligația să se prezinte la vama de destinație era transportatorul în calitate de titular de tranzit.

Societatea solicită admiterea contestațiilor.

II. Prin deciziile pentru regularizarea situației nr. emise în baza proceselor verbale nr. încheiate de reprezentanții Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara-Biroul vamal Lugoj s-au constatat următoarele:

Organele vamale au constatat că, SC X, în calitate de principal obligat, a depus la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara-Biroul vamal Lugoj, declarațiile vamale de tranzit nr. conform prevederilor regimului de tranzit comunitar/comun, termenele de tranzit acordate fiind 19.01.2007, 06.02.2007, 26.01.2007 și respectiv 09.02.2007.

Organele vamale arată că operațiunile de tranzit nu au fost încheiate și în conformitate cu prevederile art. 92 alin 1, art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal Comunitar și având în vedere adresa Autorității Naționale a Vamelor nr.

6897/06.02.2008, au procedat la incheierea din oficiu a regimului vamal de tranzit.

Organele vamale au stabilit de plata in sarcina societatii suma totala de lei din care suma de lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei si documentele invocate de aceasta, constatarile organelor de control, actele normative incidente pe perioada verificata, invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

Referitor la suma totala de lei din care suma de lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente, ***cauza supusa solutionarii o reprezinta legalitatea incheierii din oficiu a regimurilor de tranzit in conditiile in care principalul obligat nu a putut face dovada incheierii regimurilor de tranzit, iar in urma cercetarilor efectuate de autoritatea vamala romana la birourile vamale de destinatie a rezultat ca documentele aferente incheierii regimurilor de tranzit nu sunt inregistrate in evidentele birourilor vamale de destinatie.***

In fapt, in datele de 12.01.2007, 30.01.2007, 19.01.2007, respectiv 02.02.2007, SC X SA a depus, in calitate de principal obligat, la Directia Judetena pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara-Biroul vamal Lugoj, declaratiile vamale de tranzit nr. conform prevederilor regimului de tranzit comunitar/comun, termenele de tranzit acordate la care marfurile sa fie prezentate la birourile vamale de destinatie fiind 19.01.2007, 06.02.2007, 26.01.2007 si respectiv 09.02.2007.

Prin adresele nr. si nr. , reprezentantii Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara-Biroul vamal Lugoj au informat principalul obligat ca operatiunile de tranzit nu sunt confirmate si a solicitat transmiterea informatiilor si documentelor care pot dovedi ca regimurile de tranzit au fost efectiv incheiate.

Avand in vedere ca principalul obligat nu a raspuns adreselor de mai sus, organele vamale au comunicat biroului centralizator din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor neincheierea operatiunilor de tranzit.

Prin adresa nr. Autoritatea Nationala a Vamilor a comunicat ca in urma cercetarilor efectuate de Serviciul Tranzit Vamal a rezultat faptul ca transporturile si documentele aferente nu sunt inregistrate in evidentele birourilor vamal de destinatie.

In drept, odata cu aderarea Romaniei la Uniunea Europeana la data de 01.01.2007, tara noastra a adoptat prevederile legislatiei europene in domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar si Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozitiile de aplicare a reglementarii (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de

stabilire a Codului vamal Comunitar, prevederile acestora fiind de imediata aplicare.

Art. 92 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

"1 Regimul de tranzit extern ia sfârșit oî obliga iile titularului se considera îndeplinite atunci când marfurile plasate sub acest regim oî documentele solicitate sunt prezentate la biroul vamal de destina ie î conformitate cu dispozi iile regimului respectiv.

2 Autorita ile vamale înceie regimul atunci când sunt î masura sa stabileasca, pe baza compara iei datelor disponibile de la biroul vamal de plecare cu cele de la biroul vamal de destina ie, ca regimul a luat sfârșit î mod corect."

De asemenea art. 96 din actul normativ invocat mai sus, stipuleaza:

"1. Principalul obligat este titularul regimului de tranzit comunitar extern. El raspunde pentru:

(a) prezentarea î vama a marfurilor intacte la biroul vamal de d stina ie î termenul prevazut oî cu respectarea întocmai a masurilor de identificare adoptate de a torita ile vamale;

(b) respectarea d spozi iilor referitoare la regimul de tranzit comunitar.

Aceste prevederi se regasesc si la art. 114 si art. 115 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei.

Astfel potrivit dispozitiilor legale, mai sus precizate, titularul de tranzit vamal este principalul obligat, respectiv SC X SA, care avea obligatia de a prezenta la biroul vamal de d□stina□ie marfurile oî î termenul prevazut oî cu respectarea întocmai a masurilor de identificare adoptate de a□torita□ile vamale.

Avand in vedere ca principalul obligat nu a confirmat operatiunile de tranzit, biroul vamal de plecare, prin adresele nr. si nr. , a solicitat acestuia transmiterea informatiilor si documentelor care pot dovedi ca regimurile de tranzit au fost efectiv incheiate, in conformitate cu prevederile pct. 103 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 9327/2006 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, publicat in Monitorul Oficial nr. 1055/30.12.2006, care prevede:

"□1) Daca biroul de plecare, din România, nu a intrat î posesia exemplarului nr. 5 al declara□iei de tranzit î maximum 60 zile de la data emiterii ei, are obliga□ia de a solicita î scris principalului obligat informa□ii cu privire la înceierea opera□iunii de tranzit sau dovada ca regimul de tranzit a fost înceiat.

(□) Atunci când biroul de plecare nu a primit mesajul "aviz de sosire" în termenul stabilit pentru prezentarea marfurilor la biroul de destinație, el informează principalul obligat și îi cere să aducă dovada că regimul s-a încheiat, într-un termen maxim de 30 zile de la data emiterii operațiunii.

[...]

Urmare faptului că SC X SA nu a răspuns adresei de mai sus, reprezentanții biroului vamal de plecare au procedat în conformitate cu prevederile de la capitolul 2 "Procedura de cercetare" din Ordinul Vicepresedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 9327/2006 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, potrivit cărora:

1□6. În cazul neprezentării uneia dintre dovezile menționate la pct. 98 sau atunci când principalul obligat prezintă o recipisă, în termen de 120 zile de la data emiterii tranzitului, biroul de plecare comunică în scris Biroului centralizator neconfirmarea operațiunii de tranzit, anexând o copie a exemplarului nr. 1 al declarației de tranzit, în vederea declanșării procedurii de cercetare.

107. Biroul centralizator transmite avizul de cercetare - Formularul TC20, al cărui model este prezentat în anexa nr. 7 □a prezentele norme tehnice și în Manualul de tranzit, împreună cu o copie a exemplarului nr. 1 al declarației de tranzit, și solicită informații în legătură cu încheierea regimului de tranzit.

1□8. (1) Biroul de destinație va efectua investigațiile în funcție de informațiile primite. Va proceda la verificarea evidențelor proprii (unde sunt înregistrate exemplarele declarațiilor de tranzit) sau, după caz, ale destinatarului agreeat. Prin această verificare poate fi găsit originalul dovezii încheierii regimului (exemplarul nr. 5 sau documentul de însoțire a tranzitului) care nu a fost transmis sau a fost arhivat din eroare.

(□) Atunci când informațiile înscrise în formularul TC20 nu sunt suficiente pentru efectuarea verificărilor, pot fi solicitate informații suplimentare prin completarea casetei II a formularului.

1□9. În urma verificărilor efectuate biroul de destinație va completa una din mențiunile înscrise în caseta IV a formularului TC20 și va returna acest formular Biroului Centralizator, împreună cu dovezile corespunzătoare, în maxim 30 zile de la data primirii.

110. [...]

(2) Procedura de cercetare poate fi finalizată prin încasarea drepturilor de import și a altor taxe devenite exigibile sau prin încheierea regimului de tranzit."

Prin adresa nr. transmisă Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara-Biroul vamal Lugoj, Autoritatea Națională a Vamelor a precizat:

"Referitor la operatiunile de tranzit comunitar derulate sub acoperirea documentelor T1 nr va comunicam ca, in urma cercetarilor efectuate de Serviciul de Tranzit, birourile de destinatie din Franta si Grecia nu au confirmat inchierea regimului de tranzit."

Avand in vedere faptul ca dupa derularea procedurii de cercetare la birourile vamale de destinatie a regimurilor de tranzit care nu au fost descarcate, Autoritatea Nationala a Vamilor a constatat ca transporturile si documentele aferente nu sunt inregistrate in evidentele biroului vamal de destinatie, rezulta ca principalul obligat nu si-a indeplinit obligatiile referitoare la regimurile de tranzit al caror titular este, astfel ca in mod legal organele vamale au facut aplicatiunea art. 204 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, potrivit caruia:

"1. O datorie vamala la import ia naotere prin:

(a) Neexecutarea uneia dintre obligatiile care rezulta, în pînă în a marfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporara sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau [...]"

In acelasi sens sunt si prevederile art.382 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 707/2006 care prevede:

"În ca regimul vamal nu se încheie în condițiile art. 111 în Codul vamal, biroul vamal de control întocmește un proces-verbal de control pentru reglarea datoriei vamale, iar operațiunea se scoate din evidențe cu respectarea dispozițiilor art. 516."

coroborate cu prevederile art. 267 din același act normativ:

"Declarația vamala de tranzit vamal constituie titlu de creanță pentru plata datoriei vamale, în cazul în care transportatorul nu prezintă marfurile la biroul vamal de destinație în termenul stabilit sau le prezintă cu lipsuri ori substituiți"

Referitor la sustinerea societatii contestatoare ca prin adresa autoritatii vamale din 08.01.2007, comunicata birourilor vamale, s-a precizat: "codul de garantie 7 se utilizeaza si pentru tranzitul extern T1 intocmit in perioada tranzitorie in vederea incheierii regimurilor suspensive pentru marfuri comunitare incepute inainte de 01.01.2007", astfel ca marfurile aflate in regim de perfectionare activa cu suspendare de la plata taxelor vamale, nu trebuie garantate si nu se datoreaza drepturi vamale, acesta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei intrucat datoria vamala stabilita in sarcina sa a luat nastere deoarece principalul obligat, respectiv SC X SA, nu a putut face dovada incheierii regimurilor de tranzit, iar in urma cercetarilor efectuate de autoritatea vamala romana la birourile vamale de destinatie din Franta si Grecia a rezultat ca documentele aferente incheierii regimurilor de tranzit nu sunt inregistrate in

evidentele birourilor vamale de destinație, astfel încât afirmatia societatii ca marfurile nu trebuiau să fie garantate nu constituie un argument care să determine neaplicarea dispozițiilor normative incidente spetei.

Referitor la susținerea societatii ca potrivit CMR-urilor ce poartă semnatura și stampila destinatarului de primire a marfii, rezulta că marfa a ieșit din țară și a ajuns la destinație, acesta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât acest document, precum și forma în care este prezentat nu se încadrează în documentele care fac dovada încheierii regimului de tranzit și pe care principalul obligat are obligația să le prezinte conform pct. 104 din Ordinul Vicepresedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 9327/2006 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun:

(□) În urma solicitării principalul obligat are obligația să prezinte biroului de plecare:

a) o probă alternativă. Autoritatea vamală poate accepta o probă alternativă numai dacă este certificată de biroul de destinație ca fiind "conformă cu originalul", se referă la marfurile care au făcut obiectul tranzitului și nu există nici o suspiciune cu privire la autenticitatea și certificarea documentului prezentat.

b) copia documentului vamal (declarație vamală sau declarație sumară) de plasare a marfurilor sub un regim vamal sau sub supraveghere vamală, certificată de biroul de destinație ca fiind "conformă cu originalul";

c) un document certificat "conform cu originalul" de autoritatea vamală a țării de destinație, care conține identificarea marfurilor în cauză și care stabilește că ele au fost prezentate la destinație;

d) un document vamal de plasare sub o altă destinație vamală într-o țară terță sau o copie sau fotocopie ce conține identificarea marfurilor în cauză. Copia sau fotocopia trebuie să fie certificată "conform cu originalul" fie de către administrația vamală care a vizat documentul original, fie de serviciile oficiale ale țării terțe în cauză.

e) recipisa."

Referitor la susținerea societatii că nu avea obligația să se prezinte la biroul vamal de destinație pentru încheierea operațiunii, această obligație aparținând transportatorului sau destinatarului marfurilor conform art. 115 alin 2 din Codul vamal și art 96 alin 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992, respectiv art. 385 din Codul comercial, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât potrivit art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, citat mai sus, principalul obligat, respectiv SC X SA este titularul regimului de tranzit comunitar extern și răspunde pentru respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.

Referitor la invocarea de catre societate a prevederilor art. 115 alin 2 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei si art 96 alin 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 cu privire la faptul ca transportatorul si destinatarul marfurilor raspund solidar cu principalul obligat pentru respectarea d $\square$ spozi $\square$ iiilor referitoare la regimul de tranzit, se retine ca in cadrul raspunderii solidare creditorul se poate indrepta impotriva oricaruia dintre debitori in vederea recuperarii creantei sale.

Mai mult, se retine ca valorificarea eventualelor pretentii pe care societatea contestatoare le are fata de transportatorul marfurilor sau destinatarul marfurilor ar putea fi realizate numai pe calea unei actiuni inaintate instantei judecatoresti competente, indreptata impotriva acestora.

Avand in vedere cele retinute se va respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata.

In ceea ce priveste majorarile de intarziere stabilite prin deciziile pentru regularizarea situatiei nr. incheiate de reprezentantii Directiei Regionale pentru Accize si Operatiuni Vamale Timisoara-Biroul vamal Lugoj, acestea reprezinta masura accesorie in raport cu debitul. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut ca datorat debitul in suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, aceasta datoreaza si majorarile de intarziere in suma de lei, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art. 92, art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, pct. 103, pct.106-110 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 9327/2006 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, art.210 si art.216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiate a contestatiilor formulate de SC X SA impotriva deciziilor pentru regularizarea situatiei nr. , pentru suma totala de lei din care suma de lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata si suma de lei reprezinta majorari de intarziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Bucuresti sau Curtea de Apel Timisoara, in termen de 6 luni de la data comunicarii.